

meget stor Sum. Jeg tror, at de Tal, som den ærede Ordfører anførte, hidrøre fra en Meddelelse af mig. Det, der imidlertid forekommer mig at være det Afgjørende, er: Hvorledes tænker man sig Forholdet ordnet, naar man her hjemme negter at betale disse Udgifter? Derjom man herpaa vilde svare: Saa maa man i Kolonierne søge at forøge sine Indtægter og indskrænke sine Udgifter, saaledes at der kan komme Balance tilstede, da er dette et Svar, som vilde være fuldt berettiget, men hvad der saa rigtignot endvidere maatte ønskes, var, at man vilde gjøre Rede for Muligheden af at gjøre dette. Jeg veed ikke, om Nogen har den Forestilling, at man i Vestindien af Hensyn til den Mulighed, at man vilde faae sin Mellemregning med Statskassen dækket af denne, vdsler med Pengene og ikke bryder sig om at gjøre Besparselse, hvor saadanne maatte være mulige, men hvis Nogen skulde have denne Mening, da vil jeg dog gjøre opmærksom paa, at man for St. Thomas' Kolonialkassens Vedkommende i Tidrummet fra 1881—1883 ved Embedsinddragelse og Lønningsforandring har gjort Besparselser til et Beløb af over 17,000 Dollars. Dette forekommer mig at vise, at der er en respektabel Bestræbelse tilstede efter at indskrænke Udgifterne. Hertil kommer fremdeles et Beløb af 5,000 Dollars, som endnu ikke er bespart, men som vil blive bespart. Det er jo nemlig en Selvfølge, at f. Ex. ved Inddragelse af et Embede finder Besparselsen ikke altid Sted strax, thi naar den afgaaede Embedsmand skal pensioneres, saa bliver hele Besparselsen jo ikke strax effektiv. Det forekommer mig, at disse Tal maa være tilstrækkelige til at vise, at man redelig bestræber sig for at indskrænke Udgifterne, hvor der overhovedet er Mulighed derfor. Hvis der er Mulighed for at forøge Indtægterne, vil jeg være det ærede Flertal overordentlig taknemlig for, om det vil paavise dette. Jeg har ikke kunnet opdage, hvorledes man skulde kunne forøge Indtægterne for St. Thomas og St. Croix. For St. Croix's Vedkommende turde Udsigten dertil dog vel ikke være saa fjern, da Fremgangen der jo har været siensynlig, hvortil de senere Aars Høst vel væsentlig har bidraget. Foruden Høsten vil jeg ogsaa nævne Fællessukkerfugerierne, som Aar efter Aar have arbejdet mere tilfredsstillende, og hvis indirekte Virkning ogsaa har viist sig derved, at der optages mere Land til Sukkerdyrking, og at Sukkerdyrkingen paa Smaalodder tiltager. Det forekommer mig derfor, at der dog er nogen Udsigt til, at man paa St. Croix i en ikke fjern Fremtid vil kunne komme paa en grønnere Gren,

hvorimod jeg beklager, at Udsigterne for St. Thomas' Vedkommende ikke ere ligesaa lyse. Derjom det nu altsaa forholder sig saaledes, at Udgifterne ere reducerede betydelig og saa meget som forsvaerlig, og at Indtægterne ikke kunne forøges, hvorfra skal saa Dækning komme? Jeg har troet, at man kunde bringe en taalelig Tilstand tilveie, naar man herhjemme fra vilde vise den Smødefkommen mod Kolonierne, at man overtog de militære Udgifter. Dette Forslag fandt ikke dette Things Billigelse, men naar den ærede Ordfører har udtrykt sig saaledes, som det forekommer mig, at han gjorde, at jeg, da jeg ikke kunde faae dette Lovforslag vedtaget, hjalp mig ved at finde mig i en Mellemregning, da er dette ikke korrekt, thi Mellemregningen er vovet, længe før det militære Forslag kom, men Ikke-Vedtagelsen af det militære Forslag gjorde, at den vedbliver at vove, det er det korrekte Udtryk for Stillingen. Hvis man her stiller sig saaledes, at Kolonierne skulle og maa hjælpe sig selv i det Omfang, som Oven af 27de November 1863 fastsætter, da vil jeg hellere tilraade, at man gaaftte volig forholder sig lige overfor de vestindiske Der paa samme Maade, som man i sin Tid gjorde lige overfor Nicobarøerne, nemlig abandonnerer dem; thi det er umuligt at se, hvort disse Besparselser egentlig skulde bestaa, uden enten at lade Administrationen uden Lønning, det vil sige opgive Administrationen, eller ogsaa at indskrænke Militærudgifterne. Jeg antager, at man endnu har i frisk Minde, hvad de energiske Besparselser paa St. Croix for at opretholde Balancen ved Indskrænkning af de militære Udgifter kom til at koste baade Den og os, saa at man ikke vil tilraade noget Lignende igjen. Jeg ser ikke rettere, end at man her kun har Valget mellem Et af To: enten at forandre Kolonialloven af 1863, som jo ikke har været forlangt fra Dernes Side — dette Selvstyre, der er paaoktroyeret dem, — eller at finde sig i at jaldere Regeringen. At vedblive at administrere Derne uden at sørge for, at Administrationen kan føres, og Sikkerhed gives, det tror jeg ikke er værdigt for nogen Stat.

Monrad: Jeg vilde kun ledsage denne Lovs Overgang til 3die Behandling med et Par Ord. En æret Rigsdagsmand bemærkede her iforgaars, at man af de stærke Besparselser, som Thinget gjorde, kunde gjøre sig en Forestilling om, hvorledes det vilde gaa, dersom Venstre kom til Magten, da der saa vilde blive knebet og sparet paa Alt. Det er en meget urigtig Slutning. Derjom man kjenner Lidt til Livet i saadanne For-